

"Vulkaanuitbarsting"

Dagen verstreken.

De aarde is aan het beven. De vulkanen barsten in een keer.

Hevig wil het zijn.

Het wille op en neer.

De aarde zit vol bloed.

De rode vlam van de uitbarsting ontploft in een keer.

Duizend jaar geslapen. Nu ontwaakt en actief.

Kon hij maar nog een keer slapen.

Tot hij weg is.

De giftige rook smelt naar beneden in hete vlammen opgestegen.

Verre af geroken.

Tot de Hamai getroffen.

vuurballen ontspringen.

De Grootste vulkaan gebarsten.

Tot de aarde is verdwenen.

Alleen nog een grote zwarte vlek gebleken.

de mensen nemen water. Maar het helpt nog niks.

De giftige rook dood ieder mens die zich bij de vlammen naderd.

Straks gaat er nog een rook wolk komen.

Getroffen vuurballen in andere vulkanen.

Schreeuwend laten zij het ook nog horen.

Tot de wereld is vergaan.

De magtigste ter wereld zijn allemaal gestroven.

Toch treft er nog een mens.

Die er op een plek is ontgaan.

Hij vind geen ander menselijk wezen meer.

Toch zijn er nog overlevenden.

Waarvan hij nog kan ontstaan.

Om de aarde opnieuw te doen gebruiken.

en er weer leven is.

© mei 2018, Salienka Lavienja, BasicPublishing.nl